

Látogatás a régi Nemzetiben

Hét év pusztításai

Először leszólták, meghurcolták, tűzveszélyesnek és közbiztostalannak rágalmazták, most aztán hét év múlva jönnek az új tervekkel, hogy a régi Nemzeti Színház még sem egészen olyan tűzveszélyes s némi összegekkel nagyszerűen restaurálni is lehetne. Tegnap még így szóltak a kommünikék, ezért szétnéztünk egy kicsit az öreg Nemzetiben, hogy mi is van vele azóta, hogy egy jól szervezett agitáció szinte humorisztikusan mintaszerű kampányára az épületet hatósági lakat alá tették.

Ahogy volt hét év előtt, úgy van ma is minden az épületben. Falai nem repültek meg, de még csak meg sem ereszkedtek, csillárja is, melyről koronként elbocsátottak mérges riporterek egy-egy olyan rémhirt, hogy *mozog*, áll rendületlenül és a zsinorpadlás szerkezetének sincs semmi baja, holott a veszedelmet innen jósolták legkitartóbban. A strukturában és a szerkezetben nincs semmi hibája az épületnek s ha éppen a tűzveszélyessége okozott aggályokat, most, amikor már ugyis késő, történelmi hűséggel konstatálhatjuk, hogy ez is tulzott volt. Az öltözőből tűz esetén a tagok kényelmesen kisétháltak a műegyetem területén elhúzódó kertbe, a közönség számára nyolc kijárat volt készen tartva s ott volt még a színház hatalmas gépezete, mely tűz esetén az egész színpadot másodperc alatt felhőszakadásszerű víztömeggel tudta volna előnteni. A zsinorpadlás szerkezetéről szintén nincs mit szólni. Szakértő konstatálta, hogy faanyaga az u. n. borovi vörös fenyő olyan kompakt még ma is, hogy az elmúlt hét évet meg sem érezte.



Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Nemzeti Színház

Idő

1913

Személy

Szerző

Cím Látogatás a régi Nemzetiben

Forrás:

Pesti tükör

Bp.

(Hely)

1913 11/23

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Helyszám

De úgy a helyes, hogy amit érdek és csalafintaság zsufooltan felkészült argumentumokkal kitalált, ugyanazt egy más érdek, illetőleg az objektívebb idő rehabilitálja. Most már a régi Nemzeti ismét kezd jó lenni, csak hogy ez a kombináció legalább is tízannyi költséget jelent az államnak, mint amennyivel hét esztendő előtt a kérdést megoldhatta volna. Mert, ha nem is gondolunk a mostani színház bérletére, a végkielégítésekre és jogmegváltásokra s ha az épület szerkezeti részeiben nem is találunk romlásokat, ott van mégis hét esztendő pusztításainak olyan vasnyoma a színházon, milyent csak az idő tud produkálni. Ez pedig szintén pénzt jelent, azaz ráfizetést. Az idej, tavalyi és azelőtti nagy hidegek alatt a színház vízvezeték szerkezete ugyanis *egészen elrepedt*. Ennek eredménye az lett, hogy a megrepedt hatalmas csövekből omló víz a *ruhatárat, a színpadot és a nézőteret előntötte*. Megrongálódott ezáltal a berendezés, a

hány helyiségben pedig kiburjánzott a földgomba, ami az egész padozatot elporlasztotta. A tavalyi és idej viharok bezúzták a színház ablakait, a múlt heti hózivatar pedig a betört ablakokon keresztül esőt s havat csapott bele az épületbe. Az épület felső párkányán levő szárnyas oroszlánokat és a lirát, melyek még a régi Nemzeti Színház szobordiszei gyanánt kerültek 1878-ban a tetőzetre, úgy elgörbitette és kizúzditotta helyökből a vihar, hogy minden pillanatban a járókelők fejére zuhanhattak. Ezeket is leszerelték s most az udvaron hevernek, mint kimult mitológiai állatok. A színházi foyerben állott *Megyerinek* az emlékoszlópa, ez is elrongálódott, összetöredezett s most az udvaron hever a megtépázott szárnyas oroszlánok társaságában.

A nézőteret vastag porréteg borítja, az első széksor és a rivalda között jobbról valami ferslagok vannak elhelyezve, a színpad és a helyiségek pedig zsufooltan állanak mindenféle diszletekkel és kellékekkel. Az öltözők éppen ilyen elhagyatottan mutatkoznak. Lirai riporterek karminban és okkerben egész verszeteket írhatnak az

aranyi erzelem szines virágaival ter- ruházva azokról a zugocskákról, ahol az ünnevelt *Márkus Emilia, Jászai Mari, Alszeghy Irma, Lenkei Hedvig, Csillag Teréz, Hegyessy Mari, Fáy Szeréna* és a többiek öltözői voltak. Halomra hevernek most bennök a diszletek, szerszámok és kellékek. Az *Ujházy Ede* öltözője pláne szénraktáruul szolgál.

Hét esztendő alatt úgy felfordult az öreg Nemzetiben minden, hogy alig lehet ráismerni. De a falak azért keményen állanak, a zsinorpadlás sem zuhant le és az a csillár is, melylyel minduntalan rémitgettek, az enyészet eme birodalmában nyugodtan várja, hogy még egyszer fölgyujsák. Akkor majd ki fog derülni, hogy milyen okos is volt a magyar kormány, mely százezreket dobált ki csak azért, hogy a régi, öreg, kedves Nemzetibe visszasétáljon.